

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ  
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

## **ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ**

Науково-методична міжуніверситетська конференція  
з міжнародною участю

*Одеса, 18–20 січня 2023 року*

Матеріали конференції

За редакцією доктора медичних наук,  
професора В. Г. Марічереда



Одеса

ОНМедУ

2023



**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ  
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

## **ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ**

Науково-методична міжуніверситетська конференція  
з міжнародною участю

*Одеса, 18–20 січня 2023 року*

Матеріали конференції

За редакцією доктора медичних наук,  
професора В. Г. Марічереда



Одеса

ОНМедУ

2023

УДК 61:378(043.2)

3-12

**Відповідальна за випуск** — д. е. н., доц. В. І. Борщ

**Редакційна колегія:**

В. Г. Марічереда, д. мед. н., проф.,  
С. Г. Котюжинська, д. мед. н., проф.,  
Л. М. Унгурян, д. фарм. н. проф.  
Т. В. Чабан, д. мед. н., проф.,  
А. І. Гулюк, д. мед. н., проф.  
І. П. Анненкова, д. пед. н., доц.,  
В. І. Борщ, д. е. н., доц.  
Е. С. Бурячківський, к. мед. н., доц.,  
Н. Л. Кусик, к. е. н., доц.,  
К. М. Усиченко, к. мед. н.,  
Ю. Ю. Петровський, к. мед. н.

*Рекомендовано до друку  
Вченою радою Одеського національного  
медичного університету МОЗ України  
Протокол № 3 від 31.01.2023 р.*

**Забезпечення** якості освіти у вищій медичній школі :  
3-12 наук.-метод. міжуніверситет. конф. з міжнар. участю.  
Одеса, 18–20 січня 2023 року : матеріали конф. / за ред.  
д. мед. н., проф. В. Г. Марічереда. [Електронне видання]. –  
Одеса : ОНМедУ, 2023. – 616 с.  
ISBN 978-966-443-123-8

Матеріали конференції, присвяченої забезпеченню якості освіти у вищій медичній школі, містять тези доповідей учасників.

**УДК 61:378(043.2)**

ISBN 978-966-443-123-8

© Одеський національний  
медичний університет, 2023

Ханюков Олексій Олександрович, Сапожниченко Людмила Володимирівна, Смольянова Александра Вікторівна ВІРТУАЛЬНИЙ КЕЙС ЯК ВИД СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ .....	387
Хімч Сергій Дмитрович, Кателян Олена Вікторівна РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ .....	390
Цісак Альона Олександрівна, Молодан Юлія Олегівна АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ .....	392
Шиян Денис Миколайович, Давидова Жанна Вадимівна СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ КЕЙС-МЕТОДІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ.....	395
Яблончук Вікторія Георгіївна, Закритов Денис Олексійович ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕДИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ.....	397
<b>Розділ 3. СУЧАСНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ОПАНУВАННЯ КЛІНІЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ .....</b>	<b>400</b>
Бугерук Вікторія Вікторівна, Ковальчук Лариса Іванівна, Найдьонова Олена Вікторівна, Саморукова Вікторія Володимирівна, Гармідер Ольга Вольдемарівна, Українська Катерина Андріївна СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ ТЕСТУВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ .....	400

**Цісак Альона Олександрівна,**  
кандидат біологічних наук, доцент,  
доцент кафедри технології ліків

**Молодан Юлія Олегівна,**  
асистент кафедри технології ліків

## **АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ**

*Одеський національний медичний університет*

Запорукою майбутнього держави та нації є освіта, що вважається запорукою розвинутого суспільства, а отже й запорукою майбутнього. Важливим завданням вищої школи стає розвиток студента, при цьому не лише особистісного, а й професійного. Цей розвиток вимагає створення продуктивного інструменту, простого та достатньо універсального, який дозволив би інноваційність технології навчання. Але, що ми розуміємо під поняттям «інноваційність»? З одного боку, це збереження вже існуючих цінностей, а з іншого боку їх переоцінка з метою відкидання застарілих.

В навчальній діяльності вищої школи інноваційні впровадження зв'язують з процесами модернізації існуючих, створенням нових методів та засобів підготовки фахівців, при яких певне значення має поєднання класичних та нестандартних, більш прогресивних, з використанням творчого потенціалу, нових дидактичних ідей, нових педагогічних та інформаційних технологій, які нерозривно пов'язані між собою. А, отже, лише втілення нових педагогічних технологій в освітній процес дає змогу змінити модель освіти та ефективно реалізувати можливості в розкритті педагогічних, дидактичних та потенційних можливостей [1].

Основними інноваційними впровадженнями можна вважати модифікація, покращення мети, змісту, форм та методів навчання, особливо адаптації освітнього процесу вищої школи до сучасних умов і вимог часу. Також можуть впливати і соціальні вимоги ринку праці. Щось нове, модернізоване призводить до покращення, модернізації, трансформації освітнього процесу. Це полягає у, наприклад, в організації цікавих, нестандартних семінарських занять, які впорядковуються сучасним інноваціям, додаткове навчання у вигляді групових або факультативних занять, які дозволяють поглиблювати знання. Прогресив-

ним є і орієнтоване навчання, використання науково-експериментальних досліджень для закріплення отриманих знань. Трансформаційним можна вважати і розробка нової системи контролю оцінювання знань. Використання мультимедійних та комп'ютерних технологій мають значне значення при розробці навчально-методичних матеріалах. Сумуючи вищесказане, можна сказати, що інноваційне навчання — це всебічне прагнення до нововведень, вирішення актуальних завдань для конкретного навчального закладу, це також індивідуалізація навчання, використання додаткового навчання, це орієнтація на проблемне навчання, використання наукових експериментів в навчанні, більше впровадження в освітній процес комп'ютерних та мультимедійних засобів для покращення викладання навчально матеріалу [2].

Головним суб'єктом виступає здобувач вищої освіти. Використання інноваційних засобів дозволяє більш ефективній, дидактично-комунікативній взаємодії студента та викладача. Метою впровадження інновацій є покращення якості та забезпечення доступності освіти, що можливо при розвитку системи освіти протягом життя, не лише в період навчання в школі чи в університеті, вдосконалення оцінювання знань, а також інтеграції науки та освіти, що забезпечить якість та розвиток навчання [1].

На сьогодні інновації в системі освіти поділяються на: психолого-педагогічні (характеризуються нововведенням в навчальний, виховний процес), науково-виробничий (базується на використанні комп'ютерних та мультимедійних технологій) та соціально-економічний (направлений на нововведення соціальне життя діячів освіти). В вищій школі інноваційні технології характеризуються як принцип технології, що засновані на процесах нововведень в організаційних та методичних методик, які дозволяють студентам ефективно використовувати навчально-методичної матеріалів, засвоєння професійних знань, активізація науково-дослідної роботи, можливість розширити самоконтроль отриманих знань. При цьому викладачам оперативно оновлювати навчально-методичний матеріал, впроваджувати модульні технології навчання, імітаційне навчання, можливість контролю знань студентів [2, 3].

Популярними на сьогодні стає впровадження інноваційних методів, які дозволяють використовувати в навчальному процесі нові технології викладання, а саме: контекстне навчання, імітаційне навчання, модульне навчання та дистанційне навчання. Контекстне навчання базується на інтеграції різних видів діяльності студентів в навчальній,

науковій та практичній діяльності. Імітаційне навчання ґрунтується на імітаційно-ігрове модулювання в умовах навчального процесу в реаліях часу. Проблемне навчання проводиться на імітаційно-самостійному пошуку знань через викладача. Модульне навчання представляє різновид програмованого навчання, коли зміст навчального процесу структурується з метою для більш ефективного засвоєння. Повне засвоєння матеріалу базується на необхідності фіксування результатів навчання. Дистанційне навчання є самостійним різновидом навчання з використанням інформаційно-технологічних засобів [4].

Важливим залишаються також стратегічні завдання на етапі модернізації, а саме: перевірка правильності дій, пошук можливих засобів забезпечення якості фахівців на рівні міжнародних стандартів [5].

Інтеграція освіти на сьогоднішній день базується нерозривно зв'язана з використанням комп'ютерної техніки, програмного забезпечення, використання мультимедійних засобів, інтернет-ресурсів, електронних підручників, відеозабезпечення в навчальному процесі. Основна їх особливість — це інтегративність, тобто сумісна діяльність викладача і студента, що забезпечить обмін інформацією, активізує пізнавальну діяльність та дозволить розвинути у студентів самостійного мислення. Інноваційні методи в навчанні передбачають творчий підхід до вирішення навчальних та пізнавальних проблем, а й наукових [1, 5]. Це дозволить поступово підвищити самостійність в навчальній діяльності, створить умови для спільного обговорення проблем, що виникають в процесі навчання, а це дозволить мотиваційно впливати на виконання завдань і навчання в цілому [4, 6].

Отже, можна сказати, що креативність в інноваційних технологіях — це запорука мотивації студентів, внаслідок чого підвищується рівень знань, вмінь, покращення досвіду творчої діяльності, ціннісне ставлення до наукової діяльності. Інноваційна модель дає змогу направлено підвищити якість освіти студентів, розвинути творчу, професійно-підготовлену особистість.

### Список літератури

1. Бистрова Ю. В. Інноваційні методи навчання у вищій школі України. *Право та інноваційне суспільство*. 2015. № 1 (4). С. 27–33.
2. Калініченко М. О. Готовність педагогів до інноваційної діяльності у контексті реформування освіти. *Управління школою*. 2019. № 10–12. С. 34–39.



3. Климко Л. В. Інноваційне освітнє середовище в умовах реформування освіти. *Управління школою*. 2019. № 22–24. С. 80–82.

4. Книш І., Кочубей Н. Нова освітня парадигма в контексті сучасних технологій. *Вища школа*. 2017. № 9. С. 100–116.

5. Козлов Г. О. Розвиток інформаційної компетентності педагогів. *Управління школою*. 2019. № 7–9. С. 30–32.

6. Лисенко О. Інноваційні підходи до організації методичної роботи в закладах освіти. *Управління школою*. 2019. № 22–24. С. 83–84.

**Шиян Денис Миколайович,**  
доктор медичних наук, професор, ректор

**Давидова Жанна Вадимівна,**  
кандидат педагогічних наук, доцент, проректор

## **СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ КЕЙС-МЕТОДІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ**

*ПВНЗ «Харківський міжнародний медичний університет»*

Значна увага у роботі зі студентами-медиками надається універсальному методу кейсів, що урізноманітнює завдання, оскільки вони дають можливість працювати в синхронному та асинхронному режимах. Складаючи кейси, викладачі можуть враховувати культурні норми, релігійні переконання тощо. Розв'язуючи кейси студенти можуть:

- формулювати проблему;
- розробляти стратегію та шукати шляхи вирішення визначеної проблеми;
- самостійно знаходити додаткову інформацію;
- шукати нюанси кожної наведеної конкретної клінічної ситуації;
- брати участь у груповому обговоренні проблеми;
- «проживати» ситуацію у реальному житті;
- презентувати результати роботи (індивідуально або у групі) [1, с. 46–47].